

Tíðargreinin verður skrivað av skiftandi fólki, sum ikki dagliga eru knýtt at blaðnum. Evnini eru ymisk, men viðgera øll okkurt evni, sum er viðkomandi fyri tíðina júst nú.

Rógvi Nybo
stud.scient.pol

Komið og verið meira saman

Hóast vit eru tættari knýtt enn nakrantíð áður, hevur fjarstøðan ongantíð verið størri. Vit gloyma, hvussu vit eru saman, eru meira einsamøll, asosial og kensluleys. Vit eru trælir hjá sosialu miðlunum

Nær var tú seinast á gátt hjá vinkonuni fyri at ynskja henni til lukku við degnum? Nær sat tú seinast og spældi eitt borð- ella kortspæl, uttan at verða órógvað av snildfon, teldli, sjónvarpi, útvarpi ella farteldu (streymslitini hjá SEV telja ikki við)? Nær sat tú seinast við einum drekkamunni saman við onkrum, tosaði um leyst og fast, hugdi inn í eyguni á viðkomandi og viðurkendi tykkara samveru? Ert tú sum tey flestu, verður tú noydd at hugsa teg gjølla um, áðrenn tú fær svarað. Ert tú sum tey flestu, eru allarhelst fleiri dagar síðani. Hjá summum kanska vikur ella mánaðir.

Nær var seinast, tú vitjaði Facebook og ynskti onkrum til lukku við degnum ella gav ein »tummil upp« til eina mynd, eina stuttliga søgu ella okkurt láturligt filmsbrot, ið onkur av tínum vinum hevði lagt út? Nær legði tú sjálv seinast okkurt út, og fíar minuttir eftir fór inn aftur at kanna, hvussu nógvur tumlar tú hevði fingið? Ert tú sum tey flestu, kanst tú svara upp á standandi fót. Ert tú sum tey flestu, eru bert minuttir ella fáir tímar síðani. Hjá teimum fæstu dagar.

Hetta er tíverri turri sannleikin um okkara samveru anno 2015.

Kensluleysa parallell-samfelagið

Lat ongan iva vera um, at samband við sosialu miðlarnar á hvørjum tanga hevur givið okkum næstan óavmarkaðar møguleikar fyri at samskifta við onnur, um tey eru á Viðareidi ella í Venesuela. Tað kann eisini vera hent at fáa fatur á abbanum, sum ferðast í Hong Kong, tá tú skal finna eitt gamalt fiskimið á Hestfirði. Tað er eisini hugnaligt at síggja myndir av nýggju íbúðini hjá vinkonuni ella frá uttanlandsferðini hjá starvsfelaganum. Og tað er gott fyri fólkaræðið, at tey flestu í dag hava møguleika at luttaka í

» ..tað er gott fyri fólkaræðið, at tey flestu í dag hava møguleika at luttaka í samfelagskjakinum«

samfelagskjakinum og siga sína hjartans meining um stórt ella smátt.

Men vit missa eisini nóg. Við síðuna av veruliga samfelagnum, har vit veruliga koma hvørjum øðrum við, liva vit nú nóg meira av okkara lívi í einum talgildum parallelsamfelag, har vit yvirhøvur koma hvørjum øðrum lítið við.

Verulig samtala er nóg meira enn bara hvørji orð, vit velja. Tað er eisini at síggja og merkja hvønn annan. At hoyra tónalagið, at síggja smílið fyri viðurkenningina og hóma kropsmálið. Og at merkja tøgna, sum kann goyma gleði, undran og sorg.

Tá vit bara samskifta á sosialum miðlum, missa vit ein stóran part

av veruligu samveruni. Dialogur verður til monolog, vit síggja og merkja ikki hvønn annan og yvirhøvur er tann síðiliga kjakmentanin steindegð og uttan argumentatión. Vit sleingja um okkum við orðum og ógrundaðum uppáhaldum, og summi himprast ikki við at koma við særandi ákærum móti høgum og lágum.

Tað ger jú einki, tað tykist ikki »veruligt«, og vit krógva okkum aftanfyri ein skerm. Siga vit ov nóg, strika vit viðmerkingina, slökkja og gloyma tað sagda. Fara vit ov langt, merkja vit hvørki avleiðingar ella mótspæl. So lætt sleppur tú neyvan, fer tú inn í stovuna hjá viðkomandi og sigur tað sama beint upp í andlitið. Tí tykist tað ikki veruligt.

Tað sama er galdandi fyri alt tað gleðiliga. Vit síggja ikki smílið og merkja ikki gleðina. Vit merkja í veruleikanum einki. Reint kensluloysi.

Kom og verið meira saman

Men tað snýr seg ikki bara um hvat vit gera, tá vit eru »á«. Tað snýr seg uppáftur meira um, hvat vit ikki gera, meðan vit eru »á«. Tá barn títt fer til gongu ella visir tær nýggjastu tekningin, og tað fyrsta tú ger, er at taka telefonina fram fyri at avmynda tað, sansar tú tá lýtuna? Viðurkennir tú barnið og avrikið?

Hvørja ferð, vit taka snildfonina fram, meðan vit eru saman við foreldrum, vinfólki ella børnunum er nóg, vit ikki gera. Vit vísa ikki virðing. Vit vísa ikki áhuga. Vit síggja ikki, vit hoyra ikki, vit sansa ikki og vit viðurkenna ikki hvønn annan, tí vit eru »á«. Er parallelsamfelagið veruliga meira áhugavert enn persónurin yvirav tær?

Eg eri ikki nóg fyri at gera nýggjárslyfti. Men í 2015 vil eg loysa trælbandið við sosialu miðlarnar. Kom og gevist við at sita í hvør sínnum heraðshorni handan ein skerm og bara samskifta í parallell-samfelagnum. Kom og gevist við at sita yvirav hvørjum øðrum, men ikki verða til staðar. Kom og hittist aftur, kom og hyggið hvønn annan djúpt í eyguni, kom og sansið og viðurkennið hvønn annan aftur. Lat okkum flenna, gráta og rópa meira saman. Men mest av øllum.

Komið og verið meira saman.